

UNIUNEA NAȚIONALĂ A TRADUCĂTORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

Sediu social: blvd Grigorescu nr. 18, bl B3 bis., sc. 5, ap. 198, sector 3,
București, România, tel. 0721 244 654,
www.traduceri-notariale.ro office@traduceri-notariale.ro

06.02.2014

COMUNICAT

privind susținerea de către UNTAR a proiectului de lege privind traducătorii și interpreții judiciari

Având în vedere că în ultimul timp au apărut informații eronate referitoare la noul proiect de lege privind traducătorii și interpreții judiciari care au agitat spiritele atât ale membrilor acestei profesii, cât și a altor persoane din afara acesteia, organizația noastră, Uniunea Națională a Traducătorilor Autorizați din România (U.N.T.A.R.) dorește să facă următoarele precizări:

Profesia de traducător și interpret autorizat, care se va numi în viitor traducător și interpret judiciar, este o profesie creată de stat ca să servească statul. Profesia noastră nu este o profesie liberală, ci o profesie reglementată de stat prin lege specială, desfășurată exclusiv de profesioniști autorizați de stat cu un scop unic: să presteze traduceri și interpretariat exclusiv pentru organe ale statului din sistemul judiciar, precum și pentru organe ale statului, respectiv cu autoritate dată de stat, din sistemul conex celui judiciar.

Astfel, noi, traducătorii și interpreții judiciari, suntem autorizați să prestăm exclusiv pentru: Ministerul Justiției, entitățile aflate în subordine acestuia, Consiliul Superior al Magistraturii, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, instanțele judecătorești, parchetele de pe lângă instanțele judecătorești și organele de cercetare penală, notarii publici, executorii judecătorești, avocații, mediatorii și practicienii în insolvență.

Plata traducătorului judiciar este de asemenea reglementată prin lege, profesionistul fiind plătit de organele statului pentru care prestează conform tarifelor fixe stabilite prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului finanțelor publice, nu la prețuri negociabile pe piață.

Profesia de traducător și interpret judiciar este o profesie distinctă de profesia de traducător în general. Prin urmare, proiectul de lege nu se aplică profesiei de traducător în general, deci nu are cum să-i îngrădească nici dreptul la muncă, nici dreptul de a-și stabili singur prețurile, nici dreptul la liberă asociere și nici alte drepturi. Prin urmare, traducătorii și interpreții nejudiciari, precum și birourile de traduceri, sunt liberi/ libere să exercite profesia de traducător în general, însă cu respectarea

obiectului licit de activitate: traducerile, fără a se extinde abuziv asupra activității de traducere și interpretare judiciară, care este exercitată de două profesii reglementate de legi speciale: profesia traducătorilor și interpreților judiciari și profesia notarilor publici.

Problema este că, de-a lungul anilor, unele societăți comerciale având ca obiect de activitate traducerile și-au depășit abuziv obiectul de activitate, extinzându-se asupra activității traducătorilor și interpreților autorizați și a notarilor publici, efectuând traduceri legalizate și folosind abuziv traducători autorizați. Acești patroni de birouri de traduceri nu numai că au profitat de ambiguitatea prezentei denumiri a profesiei, "traducător autorizat", ci au creat și răspândit concepția eronată că traducătorul autorizat ar fi un traducător care poate traduce orice, care este recunoscut oficial ca traducător etc., deci nu că de fapt este autorizat să presteze exclusiv pt. organele din Legea 178/1997, cum de altfel reiese clar și categoric chiar din cuprinsul autorizației. Ba mai mult decât atât: acești patroni le solicitau, la fel de abuziv, traducătorilor angajați sau colaboratori ai birourilor lor de traduceri să solicite și să obțină autorizația de la Ministerul Justiției spre a putea birourile lor, la limita legalității, să facă traduceri legalizate.

Astfel, foarte mulți traducători solicitau și primeau autorizația de la Ministerul Justiției doar și numai fiindcă așa cereau birourile de traduceri; și o foloseau - iar unii traducători autorizați o folosesc și în prezent - exclusiv ca să lucreze cu aceste firme private. Ba mai mult, când organele statului îi chemau, respectivii traducători refuzau și refuză să se ducă. Prin urmare, atât acești traducători, cât și patronii firmelor de traduceri cu care ei colaborează folosesc în mod abuziv autorizația de traducător de la Ministerul Justiției pentru un cu totul alt scop decât cel pentru care Ministerul Justiției o eliberează.

În ce privește faptul că unele birouri de traduceri fac abuziv traduceri legalizate pentru clienți privați, facem următoarea precizare: traducerile legalizate reprezintă un tip special de traduceri care constituie de asemenea obiectul de activitate al unei profesii reglementate: notarii publici. Aceasta deoarece traducerile legalizate sunt produsul finit care rezultă din îndeplinirea procedurii notariale de la art. 12 lit. j din Legea nr. 36/1995 republicată, cu modificări și completări - Legea notarilor publici și a activității notariale: "efectuarea și legalizarea traducerilor". Prin urmare, fiind vorba de activitate notarială, aceste traduceri legalizate pentru clienții privați ar trebui efectuate și legalizate exclusiv în cadrul birourilor notariale individuale și al societăților profesionale notariale, care pentru efectuarea traducerii folosesc și plătesc traducători judiciari autorizați de Ministerul Justiției.

Astfel, unele birouri de traduceri s-au unit într-un fel de mafie care urmărește să scoată mai întâi efectuarea traducerilor de la notariate prin prețuri de dumping și publicitate agresivă, știut fiind că notariatele nu pot scădea prețul mai jos de onorariile minimale stabilite de stat și nici nu au voie să-și facă reclamă; iar acum aceleași birouri de traduceri urmăresc să scoată și legalizarea de la notariate.

Astfel, pe de-o parte, cu rea-credință, unele birouri de traduceri îi învață greșit pe traducătorii autorizați angajați sau colaboratori ai lor că din moment ce sunt autorizați, înseamnă că ei pot face orice, că ștampila lor ar fi chipurile suficientă, că traducerea legalizată nu ar fi un produs finit ce emană de la notariat cum este de fapt, ci legalizarea ar fi un serviciu conex traducerii și ar fi chipurile opțională, doar dacă partea o cere.

Pe de altă parte, aceeași mafie îi învâța și îi învață și pe clienți că ar fi corect așa, că legalizarea ar fi chipurile prea scumpă și, tot chipurile, nu ar fi necesară, că doar "traducătorii noștri sunt autorizați" etc. A se vedea câtă agitație fac și acum acești oameni fără scrupule împotriva profesiei notarilor publici, care nu fac decât să-și exercite legal profesia și să câștige o pâine din munca lor, din atribuțiile date prin lege în competența lor, deci nu din munca traducătorilor, cum pretind unii patroni de birouri de traduceri, care de fapt chiar ei fac asta.

Această mafie a încercat impunerea pe piață a denumirii eronate de "traduceri autorizate", în ideea de a înlocui denumirile corecte de "traduceri legalizate" sau "traduceri notariale", pentru a se pierde orice legătură cu ideea că notariatele și numai ele fac și trebuie să facă traduceri legalizate, deoarece această procedură notarială este în competența lor prin lege și iste interzis să o îndeplinească altcineva.

Ceea ce încearcă să obțină prin astfel de practici incorecte unele birouri de traduceri care fac abuziv și traduceri legalizate este dereglementarea acestei activități reglementate, fiindcă dacă ar reuși s-o scoată de la notariate, automat nu i s-ar mai aplica legislația notarială; iar prin ștergerea diferenței dintre "traducător" și "traducător autorizat" și ascunderea faptului că "traducătorul autorizat" este de fapt traducătorul judiciar, chiar dacă Legea 178/1997 actualmente în vigoare nu îl numește explicit așa, unii patroni de birouri de traduceri vor scoaterea acestei activități de la două profesii reglementate și din sfera serviciilor de interes public și considerarea ei activitate comercială, pe piața liberă și concurențială. Asta le-ar permite SRLurilor de traduceri să facă tot ce vor ele, iar pe noi, traducătorii și interpreții judiciari, să ne exploateze cât vor și să ne plătească de mizerie, pe considerentul că ei în calitate de comercianți liberi nu pot fi obligați să respecte tarifele stabilite de stat conform legii. Practic libertatea acestor comercianți liberi de a face traduceri legalizate, pe care și-au luat-o singuri, cu de la ei putere și cu încălcarea legii, afectează grav drepturile noastre bănești pe care noi le avem conform legii, dar în practică ajungem să nu beneficiem de ele, datorită ingerinței ilegale a birourilor de traduceri în activitatea noastră reglementată, fiind plătiți de SRLurile exploatoare de traduceri cu prețuri pe pagină între 2 și 6 ori mai mici decât tarifele stabilite de stat pe care ar trebui să le primim de la organele statului.

De asemenea, unele birouri de traduceri au inventat și răspândit practici profesionale incorecte, cum ar fi lucrul la distanță, via e-mail, inclusiv cu traducători autorizați din alte localități, cu încheieri semnate și ștampilate în alb lăsate birourilor de către traducătorii lor colaboratori; sau lucrul cu ștampile multiple, prin care traducătorul autorizat colaborator este obligat de birourile de traduceri să-și confecționeze două sau mai multe ștampile la fel, dintre care una rămâne la traducător, iar restul sunt date birourilor de traduceri cu care acesta colaborează, astfel ștampila traducătorului autorizat fiind folosită - mai bine zis abuzată - după bunul plac de alte persoane decât traducătorul autorizat.

Mafia acestor patroni de SRLuri de traduceri care încalcă legea speră ca prin încălcări tot mai frecvente ale legii în practică, această practică ticăloșită a lor să devină o nouă normă.

Noi, U.N.T.A.R., luptăm cu toată fermitatea împotriva tuturor acestor samavolnicii, fiind de partea statului și a organelor sale și dorind o reglementare cât mai strictă pentru profesia noastră, care să elimine definitiv și să prevină în viitor orice practici

profesionale incorecte, orice abuzuri, dumpingul, evaziunea fiscală și exploatarea omului de către om.

Noi, actualii traducători și interpreți autorizați și viitorii traducători și interpreți judiciari, dorim să ne practicăm independent profesia, lucrând direct cu organele statului sau cu autoritate dată de stat care au dreptul să ne folosească în conformitate cu legea și pe care avem obligația și plăcerea să le servim ori de câte ori ne cheamă. Pentru aceasta, lucrăm strict și exclusiv în baza autorizației de la Ministerul Justiției, care este nominală și netransmisibilă. Nici nu dorim și nici nu avem nevoie de intermedierea birourilor de traduceri neautorizate de nimeni.

De asemenea, dorim să primim pentru munca noastră tarifele stabilite de stat conform legii, care ni se cuvin conform legii și nu prețuri de mizerie pe care le oferă birourile de traduceri care fac abuziv intermedierea serviciilor noastre. Nu dorim și nu avem nevoie să plătim zeciuală la acești samsari exploatare.

Tocmai de aceea, noul proiect redenumeste profesia noastră, ca să fie clar chiar din numele ei cine suntem și pentru cine trebuie să prestăm noi, traducătorii și interpreții judiciari, și de cine trebuie să fim plătiți și, în plus, interzice utilizarea autorizației de la Ministerul Justiției în alte scopuri decât cel pt. care se emite: traducerile și interpretarea judiciare.

Acest lucru nu înseamnă că s-ar îngrădi vreun drept la muncă al traducătorilor judiciari, așa cum birourile de traduceri agită acum spiritele degeaba, sau ar interzice vreun drept de a avea un PFA sau o firmă, o posibilitate de a tăia chitanță și factură pe munca omului atunci când e vorba de alte traduceri decât cele judiciare, pentru care nu numai că nu a fost niciodată nevoie, dar dacă intră legea nouă în vigoare, nici nu va mai fi voie a se folosi autorizația de la Ministerul Justiției.

Pentru cine nu are nevoie de autorizația de la Ministerul Justiției, există posibilitatea de a lucra fie în baza diplomei de licență care dovedește specializarea într-una sau mai multe limbi străine, fie în baza certificatului de traducător de la Ministerul Culturii, pe diverse domenii: tehnic, medical, științe economice, literatură etc.

Noi, U.N.T.A.R., sprijinim proiectul de lege privind traducătorii și interpreții judiciari, deoarece considerăm că această lege care aduce reglementări stricte ale profesiei noastre este imperios necesară pentru buna desfășurare a activității noastre în interesul statului și al organelor sale.

Pentru noi, munca în interesul statului și al organelor sale este mai mult decât un simplu mijloc de trai, ea este o datorie de onoare și suntem conștienți de importanța misiunii noastre și de necesitatea de a fi mereu cei mai buni. Prin urmare, susținem proiectul de lege care creează condițiile unei selecții riguroase în profesie pe bază de examen, susținem educația profesională continuă organizată și controlată de Ministerul Justiției și suntem oricând gata să dovedim, prin reexaminarea profesională periodică, faptul că suntem/ rămânem apti și suficient de pregătiți să servim statul și să spunem mereu "Prezent!" ori de câte ori organele sale ne cheamă la datorie.

De asemenea, susținem crearea corpului nostru profesional UNTIJR, uniunea profesională unică pe țară care să ne cuprindă pe toți membrii profesiei, deoarece profesia noastră rămăsese singura profesie reglementată de lege specială care încă

nu are o asemenea uniune profesională cum au toate celelalte profesii reglementate. Cu sprijinul statului, UNTIJR va deveni un corp profesional de elită din care vom fi mândri să facem parte, fiind în același timp o interfață de comunicare între profesia noastră și stat, un organ consultativ în relația cu compartimentul de specialitate din Ministerul Justiției și un organism de strânsă colaborare cu uniunile profesionale ale altor profesii reglementate care țin de Ministerul Justiției, în special cu Uniunea Națională a Notarilor Publici din România.

Ovidiu Martin Jurj

traducător autorizat germană - engleză nr. 2808

vicepreședinte U.N.T.A.R.

www.traduceri-notariale.ro

office@traduceri-notariale.ro